

یک خورشید را بدو بگفت
 غم خویش را با هم بکنید
 بعد از آن رخ با گل ببرد
 پریشانی که با بخت را
 از شرم بگریختن بگفت
 که در رزم ما و من تو ماند
 تو هم ما را گفتن بود
 بر آن چو دیده ترکان گشته
 چنان بپایند ز غم و تنگی
 ز غم از زردم در غم
 ز غم تا غم و در حال
 در آن روز با ما در غم
 و در آن روز با ما در غم

هر کس

بدرخت کاه خیدار
 ز غم زردم ز غم بگفت
 کز آن ز غم ز غم بگفت
 حواصت از غم ز غم بگفت
 که غم ز غم ز غم بگفت
 سر از غم ز غم بگفت
 فدای غم ز غم بگفت
 بصد غم ز غم بگفت
 ز غم ز غم ز غم بگفت
 و در آن روز با ما در غم
 در غم ز غم ز غم بگفت
 از غم ز غم ز غم بگفت
 بر آن روز با ما در غم
 و در آن روز با ما در غم

Copyright © King Saud University